Un bell exemple

Inauguració d'un molí cooperatiu a Sampedor

Ahir a la vila de Sampedor, va celebrar-s'hi una bella festa amb motiu d'inaugurar-se una fàbrica de farines, instal·lada per compte del Sindicat Agrícol d'aquella vila.

Per assistir a la cerimonia de la benedicció a les onze del matí varen reunir-se en el local del Sindicat gairebé tots els associats, i seguidament presidits pel dignissim diputat Don Josep Creixell, qui anava acompanyat del batlle de la vila Don Silvestre Prat, del senyor ecònom Rvnd. Mossén Josep Quintana, l'ex-diputat Don Antoni Arderiu, el president del Sindicat Don Joan Soler, el delegat de l'Unió de Vinyaters Don Mateu Rossinés, representacions dels pobles de Sant Joan de Vilatorrada i de Sant Salvador de Guardiola, i altres entitats i representacions ens dirigirem al lloc on hi ha instal·lada la farinera.

Un cop al nou edifici, la comitiva fou rebuda per la Junta del Sindicat i Caixa rural i nombrós públic que omplenava el local i la plaça.

Tot seguit el Rvnd. senyor Ecònom va beneïr la nova indústria, dirigint després un bell parlament a tots els presents, i particularment a associats que amb llur esforç han arribat a portar a cap l'obra que en aquell moment s'inaugurava.

El senyor Soler, com a President, va parlar per agraïr a tots, llur esforç, remerciant d'una manera especial al senyor Creixell, la seva desinteressada col·laboració.

El senyor Creixell, va parlar, expressant la jòia que sentia al veure que, mercés a l'esforç i santa germanor dels sampedorencs, es pogues trobar en aquells moments celebrant una festa tan bella, en la que es veien convertides amb una realitat les il·lusions d'ahir.

Diu que caldria que els altres pobles del seu districte, seguissin el bell exemple de Sampedor. Recomana als agricultors que formen part del Sindicat, que s'ajudin sempre mutuament i guardin la més franca germanor pera fer que l'obra d'avui continui essent una cosa útil a tots i que els estalvis que cada ú hi porta esmerçats, puguin invertir-se aviat amb una altra obra feconda que vivifiqui la terra nostra.

Hem acabat una obra. Ara cal anar per una altra, cal anar a fer el Celler Comú per a defensa de la viticultura. Jo sols vos puc dir una cosa amics, que no us espanteu per seguir avant, que així com hem fet l'obra que avui inaugurem també en podeu fer moltes d'altres. Per obres àixis la meva ajuda moral i material no ha de faltar-vos.

Tots tres oradors foren molt aplaudits. Victorejant-se al diputat entre mig de gran entusiasme.

Després el senyor Llorenç Montserrat, acompanyat dels seus fills, els *farinaires* d'aquesta ciutat senyors Montserrat Germans, mostraren a les autoritats, representacions i premsa el funcionament de la maquinaria que és modernissima i de fabricació suissa, apta per a produir 200 quilos de farina per pa a l'hora. També hi havia altres màquines que en podien produir 200 més per a bestiar. Tota l'instal·lació molt pulcra i acurada acredita a la casa Llorenç Montserrat i fills, amb tot i que ja era sabuda la seva anomenada.

A la una, en el mateix local del Sindicat, es celebrà un esplèndit banquet, després del qual, entre mig de grans aplaudiments, es va llegir l'acord de la societat de nomenar President i soci honorari respectivament als senyors Creixell i Arderiu.

A l'acabar, els senyors Rosinés, Arderiu, Joan Prat, ex-president de l'entitat, Sala i Vall, pronunciaren notables parlaments que foren molt aplaudits. El senyor Creixell va resumir els discursos, elogiant l'esperit d'animació; va cantar la trilogia de Fe, Pàtria i Germanor, dient que calia que no s'apagués mai aquell amor que tots sentien a la terra mare que ens unia a tots la seva ajuda per a la realització d'esperances que com les que cobeja el poble de Sampedor,són en profit de la col·lectivitat a que tots ens devem.

Ofereix aportar també les seves iniciatives per a unir-les a les que ja té la societat, perquè no dubta que aviat seran una realitat.

Remarca l'idea de la construcció d'un Celler Corporatiu i fa vots perque l'any que vé si a Déu plau, es pugui ja inaugurar. Es molt aplaudit.

A proposta del senyor Rosinès s'acordà enviar al secretari del sindicat, el jove Ramon Casanovas que es troba a Algecires servin al Batalló de Reus un afectuós telegrama de salutació perque la fassi extensiva a tots els fills de la nostra comarca.

Despres una nombrssa Comissió va sortir a acomiadar al Diputat i demes hostes que sortiren cap a Manresa.

Nosaltres amb l'auto dels senyors Montserrat, que durant tota la festa ens colmaren d'atencions, tornàrem a Manresa a les quatre de la tarda.

***

Nosaltres que hem pogut presenciar totes les aventges que reporta a la classe pagesa, les associacions per l'istil, ens preguntàvem, admirats, el perquè a la nostra comarca eminentment agrícola, escassejen tant les agrupacions que dediquen les seves activitats a la defensa i millorament de la classe.

Heu's-aqui comarcans de Bages un bell exemple en l'obra que acaba d'inaugurar el poble de Sampedor.

Aprenent falta a la pastisseria i confiteria LA ENGLANTINA, Born 1.

EL BATALLÓ DE CAÇADORS DE REUS

Una correspondència d'Algeciras

DE VIATGE

El viatge fet en «Escolano» té un agradable sabor anecdotic, doncs a pesar de les molesties conseqüencia natural de tota aglomeració, n'hi ha un grapat de coses que dintre el sufriment despertava el nostre humorisme plé de joventut i optimisme. La primera nit passada a coberta va ésser optimar en incidents deguts al mareig, per estar la mar quisab·lo esvalotada, a cada onada es veien les nostres pal·lides cares fer una mueca indicadora d'una altre batzegada dintre l'estòmac en plena rebel·lió...Jo estava estirat de llarg a llarg al corredor de babor en un petit recó que vàrem batejar amb el nom de «Prevención de mareo» i quins habitants estavem a punt de anar a «veure el tiburó»

Cap al tard varem aconseguir poguer menjar en el restaurant del vaixell i era còmic ridicol, veure com amb golafreria ens menjavem una menja que el camarer amb to doctoral ens va dir que s'en dela *potage*. Vaig empassar-me una mongeta i al moment com si estigués lligada amb un fil i des de la cuina la tivessin, vaig arrencar-me a correr a estribor on vaig donar-la a un simpàtic delfí. En Ricard Marc, el gran amic que s'empren les penes a força d'aliments i d'humorisme, plé d'ironia va fer una frase que va tenir força éxit, essent ja popular entre nosaltres doncs, essent preguntat si es marejava, va dir usant de paraules propies del quarter «Estic d'imaginaria per vomitar!» i d'una cullarada va deixar sec al plat de *potage* i jo el vaig veure que als pocs moments en comptes d'estar d'imaginaria, estava de plé servici, amb tanta abundancia que un pobre peix-espasa que estava anémic va engroixir. La nit va ésser dura pels nostres pobres estómacs que treballaven de debó.

L'endemà no poguent-nos acostumar al ranxo i aprofitant el restaurant va ésser un dia de rara alegria: l'alegria de menjar calent i assentats amb flonjos seients, doncs les nits de no dormir i neguitejar, acoblant-se amb el mareig, ens tenien mig estabornits i el dia va presentar-se radiant i la mar encalmada. Les gaviotes teixien bonics arcs capriciosament arran de l'aigua de color de coure i nosaltres aplegats cantàvem a plé pulmó cançons que recordaven les dolces terres que tan llunyanes quedaven ¡qui sab per quan temps!

Durant la nit un aldarull de crits estridents, gisclados, varem donarme compendre que quelcom d'anormal succeïa: era Almeria que's veia completament il·luminada segons expressió dels companys, però era un llum estrany doncs era vermellós i no blanc com semblen de lluny i es separaven i de prompte, passaren onze vaixells de guerra rapidament pel nostre costat; era l'esquadra espanyola en fes algües de l'Africa.

Mes tard al matí, es dibuixava la silueta imponent com gegantesc obelito, la penya de Gibraltar, la rampa o defensa, les fortificacions, una bandera anglesa despiegada al vent, uns canons fantasmes, potser de cartró pintat, i soldats anglesos que badaven assentatsen una eixida i el centre de la bahia el grandiós port anglés amb els monstruosos acuirassats i torpeders i més enllà com una bandada de coloms reposant l'alegre i trist poble d'Algeciras.

J. S. C.

Algecires, 27 octubre.

(Escrit expresament per aquest diari)

***

En l'edició de dimecres publicarem una altre cronica amb el titol de «El Poble d'Algecires» en la que s'hi conten interessants anecdotes succeides a companys d'armes, del nostre cronista, quins noms sont molt coneguts a la nostre ciutat.

N. de la R.

Noves

Per cartes arribades avui d'Algecires, sabem que el dia 27 de l'actual varen aplicar als nostres soldats la segona vacuna antitífica.

***

En totes les lletres que avui hem llegit dels nostres amics expedicionaris, hi domina l'impresió de que aquesta setmana sortiran cap a l'Africa.

No obstant ells ignoren si van a Ceuta o Tetuan, ja que això els seus superiors no els hi han comunicat encar.

***

Totes les impressions que hem pogut recollir, són de que entre els soldats de Reus, si bé no hi regna una sorollosa alegria, ni un entusiasme impropi, en canvi tots són plens d'una asenyada serenitat, regnant entre ells un gran companyerisme, ajudant-se l'un a l'altre i prestant-se delicades atencions que els fan trobar menys ingrata la vida de quarter.

Tardoral

Diada dels Morts

Tarda crua i fredulica
que t'emportes dintre el vent
una estrofa que somica
del fullam que va caient.

Tarda grisa i arrugada
com el rostre d'un malalt
que et dol ésser aturmentada
per l'heroic tramuntanal.

Tens una ombra de basarda
per cada un dels transeunts;
ta color més que de tarda
és d'espectres de difunts.

Volen per les carreteres,
batecs d'ales del vent fort,
les polsines són crineres
del cavall que dú la Mort.

Un gos lladra en la palliça
perquè el vent fa un torniol,
la masia apar que frissa
d'enlairà el seu fumerol

i el plorar d'una fontana,
s'ou quiet quan para el vent,
i un suau color de grana
s'esllangueix dins del Ponent.

Tarda crua i fredulica
de basarda tardoral
tu qui sabs ressà una mica
dins l'heroic tramuntanal.

Encomana ta basarda
a cada un dels transeunts,
perquè amb l'ànima covarda,
es recordin dels difunts.

Salvador Perarnau.

Manresa i octubre 1921.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sants de demà

La Festa de Tots els Sants, Sant Benigne, prèvere, i Santa Maria Esclava, verge i martre.

Sants de dimecres

La Commemoració dels fidels difunts. Santa Eustòquia, verge i martre.

Cort de Maria de demà

A Ntra. Sra. de l'Alba, privilegiada a la Seu.

Cort de Maria de dimecres

A Ntra. Sra. dels Angels, a Santa Clara i a la Santa Cova.

Quaranta Hores

Església de Sant Ignasi.

Hores d'exposició de demà

Al demati, de les vuit a les onze, i a la tarda, de dos quarts de cinc a les set.

Església de Sant Miquel

Demà, festa de Tots-Sants, es comensarà el «Mes de les ánimes», quals exercicis es practicaran tots els dies en la missa de les set.

A les sis de la tarda es resaran les tres parts del Sant Rosari en l'altar de Sant Antoni, que ho és de les ánimes.

Diada dels morts.—Se comensaran les misses a les cinc, que es celebraran sens interrupció fins a les nou, essent les tres últimes de les 10 a les 11.

—NO LLEGEIXI AIXÓ sino és comerciant pràctic i patriota, perquè gastaria el temps sens cap profit.

En canvi si vosté és bon especulador i li agrada protegir les indústries nacionals, li interessa saber que la llet condensada marca *La Vaquera* cientificament preparada per la «Condenseria del Segre de Balaguer», és avui, la més estimada de les persones competents i de més bon gust, per ésser la que ofereix majors garanties de puresa, sanitat i economia.

Encàrrecs: Al detall, en tots els establiments importants de la ciutat. A l'engrós, al carrer dels Infants, 16. Teléfono, 300. Manresa.

Venem, instalem i garantim
ELECTRO-MOTORS
de totes potències i corrents
Guixé i Casals S. en C.

Ferrocarril de Monistrol a Montserrat

Tren ascendent

Manresa. Sortida: 9'16.
Montserrat. Arribada: 10'45.

Descendent

Montserrat. Sortida: 15'37.
Manresa. Arribada: 18'34.

Aquest horari començarà a regir el dia 2 de novembre.

Agencia "LA GARANTIA"

Rentistes: Si voleu colocar be vostres capitals, comprar o vendrer finques, visiteu «La Garantia».

Hi ha capitals per a prestar en primera hipoteca. Per a vendre finques rústiques i urbanes a aquesta ciutat i heretats en el partit.

Informes: DON JOAN TORRES CREUS. Procurador dels Tribunals, Arbonés, 17. — MANRESA.

—Bombes i mangueres de totes classes per aigua i vi. Ferreteria de Fills de J. Armengou.

TOTS-SANTS

A UNA SASTRESSA

Si no fas pel cusidó
aquelles belles cantades
que, passant moltes vegades
jo, escoltava amb atenció
sé del cert que és ton doló
l'anyorar, a una persona;
i fins sé que una corona
vols comprar per dur-la an ell:
i creume, hermosa Rosaria
compra-la a la FUNERARIA
ALCAÑIZ-CARRER D'URGELL

Sastreria 'La Estrella'

S' han rebut les novetats de la temporada

Representants Conpraria bona cartera a representant que plegués el negoci.

Raó en l'Administració d'aquest diari.

LA CONFIANÇA

Funeraria de JOSEP ALCAÑIZ

CARRER DE VILANOVA, 12.—Telèfon 195

Aquesta acreditada i antiga casa fundada a 1863 ha adquirit un gros assortit de

CORONES

de totes classes, rams, llaços, pensaments etc. etc.

Exposició permanent

No deixin de visitar la casa

Joan Tarrats Comaposada

Constructor de tota classe d'obres

Casa fundada l'any 1880

Ciment armat en totes ses aplicacions

Plànols i presupostos

Doks, 5, Telèfon 299.—MANRESA

Diputació de Barcelona – Xarxa de Biblioteques